

บรรณานุกรม

กิตติชัย สุชาสโนบล. (2546). 4MAT การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ของผู้เรียน. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.

กาญจนा คุณารักษ์. (2543). พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). หลักสูตรการเรียนการสอนแบบหน่วยบูรณาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาหลักสูตร.

_____. (2544 ก). เอกสารชุดเทคนิคการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบูรณาการ. กรุงเทพฯ: การศึกษา.

_____. (2544 ข). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ และวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2546). คู่มือปฏิบัติงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ (ร.ส.พ.).

ครรชิต มนูญผล. (2544). การออกแบบการสอนแบบบูรณาการ. นครศรีธรรมราช: เมืองราย.

โครงการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551. วันที่คืนข้อมูล 21 ตุลาคม 2551. เข้าถึงได้จาก <http://academic.obec.go.th/curriculum44>

โครงการความร่วมมือระหว่างกระทรวงวัฒนธรรมกับสถาบันรามจิตติ. (2550). ชีวิตกับความเป็นไทย. วันที่คืนข้อมูล 26 มกราคม 2550, เข้าถึงได้จาก <http://gotoknow.org/blog/library/74500>

มนัส ชาตุทอง. (2550). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น. นครปฐม: เพชรเกشمการพิมพ์.

ใจพิพิพ. เชื้อรัตนพงศ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อลีน เพรส.

ชนากิจ พรกุล. (2549). คลีพพระราชบัญญัติ...จัดการเรียนการสอน การสร้างความรู้ด้วยตนเอง การปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภาตลาดพลีชีว.

ชูศรี สุวรรณโขต. (2544). หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.

ณัฐพิชาช์ วรรณภาลัย. (2549). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสาระคณิตีแบบพหุวิทยาการ เรื่อง เพลงและภูมิปัญญาชาวบ้านเมืองแปดริ้ว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบันฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ทรงวิทย์ แก้วศรี. (2548). เอกอัตลักษณ์ไทย. นทบุรี: อัลฟ้า มิเดี้ยนเน็ตม.

ทิศนา แแบนณลี. (2545). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2548). การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

เชิญ พานิช. (2532). 4MAT การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ การเรียนรู้ของผู้เรียน. กรุงเทพฯ: มูลนิธิศศิลป์ - สถาบันคุณค่าวงศ์.

ธารง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชนชั้นการพิมพ์.

ธีรชัย ปรุณโขติ. (2540). เอกสารรายงานทางวิชาการ กรมสามัญศึกษา การเรียนการสอนแบบบูรณาการ: ทักษะของผู้เชี่ยวชาญ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์.

นิคม ชมนุกูล. (2545). วิธีการและขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรห้องถังและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามหาสารคาม. มหาสารคาม: อภิชาตการพิมพ์.

นิตยา บุญสิงห์. (2546). วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

บรรพต สุวรรณประเสริฐ. (2544). การพัฒนาหลักสูตรโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. เชียงใหม่: The Knowledge Center.

นุยุชม ศรีสะอาด. (2535). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

_____. (2537). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

_____. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาสน์.

เบญจมาศ อุย়েเป็นแก้ว. (2548). การสอนแบบบูรณาการ Integrated Instruction. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้.

ปราณี ทองคำ. (2539). เครื่องมือทางการศึกษา. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ:

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พิกพ วงศ์เงิน. (2547). พฤติกรรมมองค์การ. กรุงเทพฯ: อักษรพิพยา.

พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธีและเทคนิค การสอน 1. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.

รุจิร์ ภู่สาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร: ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: สามัคคีสาร.

รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2548). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.

รัชณี ธนวงศ์. (2544). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ โดยใช้สิ่งแวดล้อม รอบตัวสำหรับนักเรียน โรงเรียนวัดสวนดอก. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ปีพุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา อินเตอร์พรินท์.

ล้วน สถาบัน และอังคณา สถาบัน. (2538). สอด็ติวิทยาทางการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

วิชัย คิสสรະ. (2535). การพัฒนาหลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

วิชัย วงศ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.

วิชัย ประสิทธิวุฒิเวชช์. (2542). การพัฒนาหลักสูตรسانต่อที่ท่องถิ่น. กรุงเทพฯ: เชื่อเตอร์ ดิสคัฟเวอรี่.

วิเชียร วิทยอุดม. (2547). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ธีระพิลํมและไซเท็กซ์.

วิมลรัตน์ จตุรานันท์. (2541). กระบวนการพัฒนา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัชรินทร์ คำรงค์สกุลชัย. (2547). การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการสาระคนตัว นำภูศิลป์และอาชีพ ในท้องถิ่น เรื่อง ระบบการศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วัฒนาพร ระจับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: แอลที เพรส.

สังค อุทرانันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.

สมพงษ์ เกรียงไกรเพชร. (2528). เอกลักษณ์ไทย. กรุงเทพฯ: สัมพันธ์การพิมพ์.

สร้อยยศราภรณ์ (ติวนานนท์) อรรถนาณ. (2542). พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎี และการประยุกต์.

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สิริพัชร์ เจณ្យาวิโรจน์. (2546). การขัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพฯ: บุ๊คพอยท์
- สุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ. (2538). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: กារพิมพ์.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). หลักทดลองการเรียนรู้แบบบูรณาการ. นครสวรรค์: ริมน้ำ
- การพิมพ์.
- สุนីย์ ภู่พันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตร คุณاجر. (2520). หลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ชวนชน.
- สุนทร บำเรอราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อาทิตย์ ทนันชัย. (2544). การพัฒนาแผนการสอนบูรณาการ โดยใช้ภาษาไทยเป็นแกนสำหรับนักเรียนชาวอาชีวะชั้นปีก่อนศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาปรัชญาศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักข่าวไทย. (2550). คุณเชื่อหรือไม่ เด็กไทยเชื่อฟรั่งมากกว่าคนไทย. วันที่ค้นข้อมูล 26 มกราคม 2550, เข้าถึงได้จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=69528>
- Beane, J. (1991, October). The middle school: The natural home of integrated curriculum. *Educational Leadership*, 49(2), 9 - 13.
- Beauchamp, G. A. (1968). *The curriculum of the elementary school*. Boston: Allyn and Bacon.
- Caswell, H. L., & Campbell, D. S. (1935). *Curriculum development*. New York: American Book.
- Doherty, M. B. (1999). *Integrating curriculum at the secondary school level (integrated curriculum, restructuring)*. New York: Pepperdine University.
- Hartzler, D. S. (2000). A meta – analysis of studies conducted on integrated curriculum programs and their affects on students achievement. *Dissertation Abstracts International*, 4, 21 - 24.
- Hopkins, A. N. (1973). *Integration its meaning and application*. New York: Appleton Century Crofts.
- Hulley, K. L. (1999). An instruction package integration science and social studies instruction at the fifth – grade level. *Dissertation Abstracts International*, 5(12), 235 - 260.

- Oliva, P. F. (1992). *Developing the curriculum* (3rd ed.). New York: Harper Gollins Publishers.
- Taba, R. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace & Wold.
- Tayler, F. J. (1996). An appraisal of selected aspects of educational institution, *Dissertation Abstracts International*, 23(4), 38 – A.
- Tayer, R. (1949). *Basic principles of curriculum and instruction*. Chicago: University of Chicago Press.
- UNESCO. (1981). Integrating subject areas in primary education curriculum. In *Report finalization meeting*. n. p.
- Zais, S. R. (1976). *Curriculum principle and foundation*. New Youk: Harper & Row.